

Arrest

nr. 346 901 van 20 mei 2026
in de zaak RvV x / II

In zake: **X**
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, thans
meerderjarig

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DHONDT
Guilleminlaan 35/1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 19 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 20 november 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DHONDT, die verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster diende op 1 september 2025 een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het Uitvoeringsbesluit EU 2022/382 in.

Op 11 september 2025, werd de tijdelijke bescherming aan verzoekende partij geweigerd.

1.2. Op 20 oktober 2025 diende verzoekster een tweede aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het Uitvoeringsbesluit EU 2022/382 in. Op 20 november 2025 werd de aanvraag opnieuw geweigerd. Dit vormt de bestreden beslissing. Deze luidt:

“Mevrouw

[...]

+ minderjarig kind: [...]

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 01/09/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een eerste aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...] – geldig van 14/04/2025 tot 14/04/2035)
- Uw Oekraïens intern paspoort (N° [...])
- Het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, V. D. (N° [...] – geldig van 14/04/2025 tot 14/04/2035)
- De Oekraïense biometrische identiteitskaart van uw zoon, V. D. (N° [...] – geldig van 11/09/2023 tot 11/09/2027)
- De Oekraïense geboorteakte van uw zoon, V. D. (N° [...] – afgeleverd op 12/08/2025)
- Een foto van de eerste pagina van uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...] – geldig van 23/12/2015 tot 23/12/2025)

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...]) en dat van uw zoon (N° [...]) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat deze paspoorten zijn afgegeven 14/04/2025, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u en uw zoon verbleven voor de afgifte van desbetreffende paspoorten. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u en uw zoon in Oekraïne verbleven op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u in Egypte verbleven te hebben van 17/02/2022 tot 09/03/2022. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat er geen recentere paspoortstempels in uw biometrisch paspoort aanwezig zijn die een terugkeer naar Oekraïne voor de Russische invasie op 24/02/2022 bewijzen, kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef. U verklaarde dat uw zoon Oekraïne voor het eerst sinds zijn geboorte verlaten zou hebben op 28/08/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd u gevraagd om bijkomende bewijzen voor te leggen van uw vermeende verblijf in Oekraïne op 24/02/2022. Hierop legde u een kopie van het diploma van het 9e jaar van het secundair onderwijs van uw zoon (d.d. 14/06/2024) voor. Aangezien u geen andere educatieve documenten kon voorleggen die de aanwezigheid van uw zoon op school gedurende het schooljaar 2021-2022 kunnen bevestigen, kan dit document het vermeende verblijf van uw zoon in Oekraïne d.d. 24/02/2022 niet bewijzen. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u het vermeende verblijf in Oekraïne van uw zoon op het ogenblik van de Russische invasie op 24/02/2022 niet aannemelijk kan maken, kan niet worden vastgesteld dat hij op 24/02/2022 in Oekraïne verbleef.

Deze aanvraag is echter op 11/09/2025 negatief afgesloten middels een beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bijgevolg is deze beslissing definitief geworden.

Op 20/10/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een tweede aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...] – geldig van 14/04/2025 tot 14/04/2035)
- Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...] – geldig van 23/12/2015 tot 23/12/2025)
- Uw Oekraïens intern paspoort (N° [...])
- Het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, V. D. (N° [...] – geldig van 14/04/2025 tot 14/04/2035)
- Het Oekraïens biometrisch paspoort van uw zoon, V. D. (N° [...] – geldig van 11/09/2023 tot 11/09/2027)
- De Oekraïense identiteitskaart van uw zoon, V. D. (N° [...] – geldig van 11/09/2023 tot 11/09/2027)
- De Oekraïense geboorteakte van uw zoon, V. D. (N° [...] – afgeleverd op 12/08/2025)
- Een document van een reisagentschap betreffende een boeking van een reis naar Egypte van 20/02/2022 tot 27/02/2022
- Een document van de Oekraïense grensautoriteiten, op uw naam, voor de periode van 01/09/2021 tot 30/04/2022
- Een document van de Oekraïense grensautoriteiten, op naam van uw zoon V. D., voor de periode van 01/09/2021 tot 30/04/2022

In het kader van deze aanvraag verklaarde u Oekraïne te hebben verlaten op 20/02/2022 en pas te zijn teruggekeerd naar Oekraïne op 09/03/2022. Dit wordt bevestigd door de stempels op pagina 31-32 van uw biometrisch paspoort (N° [...]) en het document van de Oekraïense grensautoriteiten. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat er geen recentere paspoortstempels in uw biometrisch paspoort aanwezig zijn die een terugkeer naar Oekraïne voor de Russische invasie op 24/02/2022 bewijzen, kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef.

Wat betreft uw zoon, heeft u zijn Oekraïense biometrische paspoorten (N° [...] en N° [...]) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat deze paspoorten zijn afgegeven op 11/09/2023 en 14/04/2025, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar uw zoon verbleef voor de afgifte van desbetreffende paspoorten. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of uw zoon in Oekraïne verbleef op 24/02/2022. U verklaarde dat hij voor het eerst sinds zijn geboorte Oekraïne zou hebben verlaten op 28/08/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd u gevraagd bijkomende bewijzen voor te leggen van zijn vermeende verblijf in Oekraïne op 24.02.2022. Hierop legde u een document van de Oekraïense grensautoriteiten voor betreffende de periode van 01/09/2021 tot 30/04/2022. De DVZ merkt op dat dit document enkel bevestigt dat er van 01/09/2021 tot 30/04/2022 geen grensovergangen zijn geregistreerd op naam van uw zoon. Dit document kan echter niet aantonen dat hij zich gedurende deze periode in Oekraïne bevond. Gezien u geen elementen voorlegt die zijn verblijf of aanwezigheid in Oekraïne van 01/09/2021 tot 30/04/2022 kunnen aantonen, werd dit document onvoldoende doorslaggevend geacht om zijn vermeende verblijf in Oekraïne d.d. 24/02/2022 te bewijzen. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u het vermeende verblijf in Oekraïne van uw zoon op het ogenblik van de Russische invasie op 24/02/2022 niet aannemelijk kan maken, kan niet worden vastgesteld dat uw zoon op 24/02/2022 in Oekraïne verbleef.

U bood zich aan in het registratiecentrum samen met uw minderjarige zoon. De DVZ wijst er echter op dat deze persoon eveneens het deel uitmaakt van een beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf. Derhalve is er geen schending van de gezinskern en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Tevens verklaarde u op geen enkel ogenblik tijdens de procedure medische problemen te ervaren. Deze beslissing houdt bijgevolg ook geen schending in van artikel 3 EVRM.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat, gezien u het niet aannemelijk kan maken dat u op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382."

2. Over de ontvankelijkheid

Wat betreft verzoeksters zoon D.V. merkt de Raad op dat deze thans meerderjarig is. Naar aanleiding van de oproeping ter terechtzitting, deelt de verwerende partij mee dat zij op 29 januari 2026 de tijdelijke bescherming heeft toegekend aan D.V.. Wat hem betreft is het beroep dan ook zonder voorwerp.

Ter terechtzitting bevestigt de verzoekende partij deze vaststelling.
Het beroep wordt verder enkel behandeld voor zover het betrekking heeft op de verzoekster.
3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

"Eerste middel: schending van artikel 2, lid 1, a) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382

Doordat de bestreden beslissing stelt dat verzoekende partij het bewijs moet leveren dat zij op 24/02/2022 in Oekraïne was.

*Terwijl artikel 2, lid 1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 als volgt is:
"De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is*

1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;”

Zodat verweerster op eigen houtje een voorwaarde toevoegde aan de omschrijving van personen op wie tijdelijke bescherming van toepassing is conform artikel 2, lid 1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

8.

Artikel 2 lid 1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 vereist dat een Oekraïense onderdaan, die sinds 24 februari 2022 ontheemd geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten, vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef, opdat deze tijdelijke bescherming zou genieten.

Het artikel stelt:

1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën ontheemden uit Oekraïne op 24 februari 2022 of na die datum, als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum is begonnen:

a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne woonden;

b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 internationale bescherming of een daarmee gelijkwaardige nationale bescherming in Oekraïne genoten; en

c) familieleden van de onder a) en b) bedoelde personen.

9.

Het toepasselijk wettelijk kader vereist dus dat verzoekster vóór 24 februari 2022 haar gewone woonplaats in Oekraïne had.

Dat dit het geval was staat vast en wordt niet betwist.

Er bestaat geen wettelijke vereiste van fysieke aanwezigheid op de exacte datum van het uitbreken van het conflict. Door in casu te stellen dat “u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef”, voegt verweerster deze voorwaarde wél toe. Bijgevolg schendt zij artikel 2, lid 1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Het middel is gegrond.”

3.1.2. Verzoekster voert een tweede middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“2.2.2. Tweede middel: Schending van het redelijkheidsbeginsel

Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing verzoekende partij op onredelijke wijze uitsluit van het statuut van tijdelijke bescherming. Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen

10.

Verzoekster is van oordeel dat verweerster tot een absoluut onredelijk besluit kwam.

11.

Zoals reeds vermeld vereist artikel 2 lid 1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 dat een Oekraïense onderdaan, die sinds 24 februari 2022 ontheemd geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten, vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef, opdat deze tijdelijke bescherming zou genieten.

Op 12 maart 2022 heeft de Europese Commissie bovendien sterk aanbevolen aan de lidstaten om de datum niet strikt toe te passen en de tijdelijke bescherming ook toe te kennen aan hen die al voor 24 februari 2022 Oekraïne hadden verlaten (omwille van werk, studies, familiebezoek, medisch redenen, vakantie of andere redenen).

A. MOEDER

11.

Het klopt dat verzoekster op 24 februari 2022 niet op Oekraïens grondgebied was. Van 20 februari 2022 tot en met 9 maart 2022 bevond zij zich in het buitenland. Haar paspoort en een Oekraïens grensdocument bevestigen dit.

Verzoekster had een toeristische reis naar Egypte gepland van 20 tot en met 27 februari 2022. Zij bewijst dit met haar vliegtickets en het boekingsbewijs van het hotel in Egypte.

Twee dagen na haar vertrek brak op 24 februari 2022 de oorlog uit in Oekraïne. Vanaf dat moment wenste zij onmiddellijk terug te keren naar haar Oekraïne waar haar schoolgaande, minderjarige zoon nog was.

Haar terugkeer werd echter verhinderd door de sluiting van het luchtruim boven Oekraïne. Verzoekster geraakte nog tot Turkije. Van Turkije naar Oekraïne kon ze haar reis echter niet meer verderzetten. Ze verbleef er langer dan een week. Via de tussenkomst van de Turkse autoriteiten werd ze uiteindelijk met andere Oekraïners naar Slowakije gebracht, van waar ze per bus de grens met Oekraïne heeft kunnen oversteken. Ze arriveerde pas terug in Oekraïne op 9 maart 2022.

12.

Het is onredelijk te besluiten dat verzoekster geen recht heeft op tijdelijke bescherming in België louter omdat zij zich op 24 februari 2022 niet fysiek op Oekraïens grondgebied bevond.

Verzoekster bevond zich slechts zeer tijdelijk in het buitenland voor een toeristische reis naar Egypte.

De reis was gepland van 20 tot en met 27 februari, of slechts zeven dagen. Dat haar afwezigheid uiteindelijk duurde tot 9 maart 2022 was uit overmacht. Zelfs in dat geval bleef haar afwezigheid beperkt tot minder dan drie weken.

Het is niet redelijk te stellen dat een dergelijke tijdelijke en onvrijwillige afwezigheid tot gevolg zou hebben dat verzoekster haar recht op tijdelijke bescherming in België verliest. Har korte, ongewilde afwezigheid bij de start van de oorlog doet haar situatie niet verschillen van de situatie van de Oekraïners die op die exacte datum wél op Oekraïens grondgebied waren. Ze heeft dezelfde nood aan bescherming.

De beslissing van verweerster is in die zin manifest onredelijk en strookt niet met het doel van de tijdelijke bescherming.

B. ZOON

[...]

15.

Verzoekende partij meent dat de huidige, bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schendt.

Dit middel is gegrond."

3.2.1. In het eerste en het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 2, lid 1, a), van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en van het redelijkheidsbeginsel. Zij houdt voor dat de verwerende partij aan artikel 2, lid 1, a), een voorwaarde toevoegt door fysieke aanwezigheid in Oekraïne op 24 februari 2022 te vereisen, en dat de uitkomst in haar geval manifest onredelijk is, nu zij Oekraïens onderdaan is, slechts kort wegens een vooraf geboekte toeristische reis in Egypte verbleef, op 9 maart 2022 naar Oekraïne is teruggekeerd, en de Europese Commissie in haar mededeling van 12 maart 2022 over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 uitdrukkelijk heeft aanbevolen om de datum van 24 februari 2022 niet strikt toe te passen op personen die zich net daarvoor wegens werk, studies, familiebezoek, medische redenen of vakantie buiten Oekraïne bevonden.

3.2.2. Artikel 2, lid 1, van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat het besluit "van toepassing is op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon: a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven; (...)".

Overweging 14 van dit besluit bepaalt dat de lidstaten ook tijdelijke bescherming kunnen bieden aan personen die zich kort voor 24 februari 2022 niet in Oekraïne bevonden — bijvoorbeeld omdat zij voor werk of vakantie in het buitenland verbleven — en die als gevolg van het gewapend conflict niet kunnen terugkeren naar Oekraïne.

De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekende partij op 20 februari 2022 vanuit Oekraïne naar Egypte is vertrokken en op 9 maart 2022 in Oekraïne is teruggekeerd, en leidt daaruit af dat zij "op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef" en bijgevolg niet onder "de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen" valt. De verwerende partij steunt deze gevolgtrekking uitdrukkelijk op "artikel 2, lid 1, a) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en [...] de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder [...] overweging 14".

De verwerende partij heeft overweging 14 aldus zelf bij haar beoordeling betrokken. Die overweging dekt nochtans precies de hypothese van een Oekraïens onderdaan die zich kort voor 24 februari 2022 niet in Oekraïne bevond en die als gevolg van de invasie aanvankelijk niet kon terugkeren. Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing en de daarin opgesomde stukken — paspoort, document van de Oekraïense grensautoriteiten voor de periode van 1 september 2021 tot 30 april 2022 en een boeking voor een verblijf in Egypte van 20 tot 27 februari 2022 — blijkt dat verzoekster Oekraïens onderdaan is, vóór haar vertrek op 20 februari 2022 in Oekraïne verbleef, voor een toeristische reis van zeven dagen naar Egypte vertrok en op 9 maart 2022 naar Oekraïne is teruggekeerd.

Uit de motieven blijkt echter niet dat de verwerende partij de situatie van verzoekende partij aan overweging 14 heeft getoetst. Het enige criterium dat *in concreto* wordt toegepast, is de vaststelling dat verzoekster op 24 februari 2022 niet in Oekraïne aanwezig was — terwijl overweging 14 precies betrekking heeft op uitzonderingen op dat criterium, en de mededeling van de Europese Commissie van 12 maart 2022 over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 voor de hier voorliggende categorie van personen aanbeveelt om de strikte toepassing van de datum te vermijden. Door overweging 14 wel in te roepen maar niet aan de feiten te toetsen, is de motivering intern tegenstrijdig. De verwerende partij kan zich evenmin beroepen op het niet-bindende karakter van een overweging die zij zelf "*in het bijzonder*" bij haar beoordeling heeft betrokken.

Daarbij komt dat de gehanteerde redenering *in concreto* tot een uitkomst leidt die in het licht van de eigen vaststellingen van de bestreden beslissing niet als redelijk kan worden aangenomen. Een Oekraïens onderdaan die op 20 februari 2022 voor een toeristische reis van zeven dagen vanuit Oekraïne is vertrokken en op 9 maart 2022 naar Oekraïne is teruggekeerd, wordt op de enkele grond van haar afwezigheid op 24 februari 2022 buiten het toepassingsgebied van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 geplaatst, zonder dat de overweging die haar situatie viseert daadwerkelijk in de beoordeling wordt betrokken. Een dergelijke toepassing strookt niet met de zorgvuldige en redelijke uitoefening van de bevoegdheid die het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 aan de verwerende partij toekent.

Het eerste en het tweede middel zijn in die mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie tot weigering van machtiging tot verblijf van 20 november 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT